

Som anført i lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 2.2, indebærer kravet om dobbelt strafbarhed, at legemsbeskadigelse, som er foretaget i udlandet, kun kan straffes her i landet, hvis handlingen også er strafbar i det pågældende land. Det anføres endvidere, at der i den juridiske litteratur har været rejst spørgsmål om, hvorvidt kvindelig omskæring, som foretages i et land, hvor det ikke er strafbart, uanset reglen i straffelovens § 7 vil kunne straffes her i landet i medfør af straffelovens § 8, nr. 2.

Efter denne bestemmelse kan handlinger, som er foretaget i udlandet, straffes her i landet, uanset hvor gerningsmanden hører hjemme, og uanset om handlingen er strafbar i det pågældende land, hvis handlingen »krænker en forpligtelse, som det ifølge lov påhviler gerningsmanden at iagttage i udlandet«. Bestemmelsen kan sammenholdes med forældremyndighedslovens § 2, stk. 2, hvorefter den, som har forældremyndigheden over et barn, har pligt til at beskytte barnet mod krænkende behandling.

Der foreligger ikke domstolsafgørelser om spørgsmålet, men som anført i lovforslagets bemærkninger må det efter Justitsministeriets opfattelse anses for tvivlsomt, om straffelovens § 8, nr. 2, kan anvendes ved omskæringer, der foretages i udlandet.

Gorm Toftegaard Niensens forslag går som nævnt ud på at fastslå i straffeloven, at den pligt til at beskytte børn mod krænkende behandling, som efter forældremyndighedsloven påhviler forældremyndighedens indehaver, også gælder, hvis barnet befinder sig i udlandet.

Denne løsning ville imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse ikke skabe den klare retsstilling, som der er behov for navnlig med henblik på at understøtte den forbyggende indsats mod kvindelig omskæring. En sådan lovændring, der bygger på den generelle omsorgspligt efter forældremyndighedsloven, ville indebære en bredere, men samtidig noget ubestemt afgrænsning af dansk straffemyndighed, fordi der vil kunne være tvivl om den konkrete rækkevidde af omsorgsplikten i forskellige situationer.

Hertil kommer, at en bestemmelse om straffemyndighed baseret på forældremyndighedsloven under alle omstændigheder kun ville kunne anvendes over for den omskårne piges forældre, ikke over for andre personer, herunder familimedlemmer, der har foretaget omskæringen eller medvirket hertil i udlandet.

Justitsministeriet har på den anførte baggrund fundet, at straffelovens § 8, nr. 2, ikke udgør et tilstrækkeligt grundlag for dansk straffemyndighed i sager om omskæring af piger og unge kvinder. Jurisdiktionsudvalget, med undtagelse af Gorm Toftegaard Nielsen, har tilsluttet sig denne opfattelse.

Det er fremhævet i lovforslagets bemærkninger, at der ikke kan sluttes modsætningsvis fra den foreslåede nye bestemmelse i § 7, stk. 3, i forhold til bestemmelsen i straffelovens § 8, nr. 2. Bestemmelsen i § 8, nr. 2, vil således fortsat kunne udgøre grundlaget for dansk straffemyndighed i sager om andre overgreb, som herboende forældre måtte begå i udlandet mod deres børn.